

Η ΠΑΡΤΑ ΑΘΗΝΑ ΚΑΝΑΔΗ

ραδιοφωνική έκπομπή
διά την 23 Μαρτίου 1969

ΕΚΤ. 13' (12")

[ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΑΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΑ]

*Ομιλούν : ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ - ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ
*Ραγούδι : ΚΑΞΙΟ ΔΕΗΡΑΡΟΥ *

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πήμε νά κάνωμε γιέγκο μιά βόλτα τσάμε τό καφέ τσουράπι ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Πού νά πάμε ; Στο καφ' τσουράπι ; Τί είναι αυτό κάλι ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν είναι. "Ήτανε... τώρα δέν υπάρχει πιά τό καφέ τσουράπι
καί κεφαλας στην θεία του θά υπάρχει καμιά μεγαλοπρεπέστατη
πολυκατοικία. Κι'όμως προχτές πού μιλούσαμε γιέ τους άγώνες
της πρώτης φεμινίστριας, της Καλλιρόης Παρρέν, ξεχάσαμε
ν'αναφέρωμε τό καφέ τσουράπι.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Όλο καί πιά μυστηριώδης μου γίνεται καημένη Δημήτρη. Τί σχέσι
μπορούσαν νά 'χουν οι φεμινιστινές προσπάθειες της Καλλιρόης
Παρρέν μ'αυτό τό καφέ τσουράπι ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Διότι αυτό τό περιλάλητο καφέ τσουράπι ήτανε τό πρώτο καφενε-
δάκι μέ καλατεία κυρίως γυναικεία. Αυτό πού σου λέω γίνεται
έξηντα χρόνια πριν καί τσως κι'έβδομηντα. 'Εκει πού τελειώνει
ή οδός ξίνα, άρχίζει ένας άλλος ορόμος, ή οδός ασφουήλης πού
βρίσκεται στους πρόποδες του Λυκαβητού. Ήκου εκεί λοιπόν,
πύω από την έκκλησία του 'Αγίου Νικολάου, στά πευκάκια,
βρισκότανε τό καφέ τσουράπι.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Κι'έτσι λεγότανε ; καφέ τσουράπι ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όχι τό κακόμοιρο. "Ήτανε μέ ξύλινη παράγκα, ένα καφενεδάκι
θροτυπέδες μέλας κοντά στά νεοφυτευμένα πευκάκια του μηροθ
έλασους. Κι'έπειδή ήτανε νεαρά αυτά τά πευκα πού είχανε φυτέ-
φει τότε, τά λέγανε θροτυπικά ; πευκάκια. 'Εκει λοιπόν μοιευ-
δντούσαν διάφορες νοικοκυρές της γειτονίας μέ τά παιδιά
τους. Τά παιδιά παίζανε στά πευκάκια κι'αυτές καθόντουσαν στο
καφενεδάκι.

- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Δέν μου ~~αρέσει~~ εζπες ακόμη γιατί τό λέγανε Καφέ Τσουράκι.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Εά τό ποθμε κι' αυτό Γιάγκο, μή βιάζεσαι. ~~Εδώ~~ Καθόν-
τουσαν λοιπόν στό καφενεδάκι οί μαμάδες κι' ένώ τά παιδιά παί-
ζανε, αυτές ρουφούσανε τό καφεδάκι τους μέ μιά πεντάρα
καί ταυτόχρονα πλέκανε κάλτσες. Τσουράκι...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Επί τέλους. Κόντεφες νά μέ σιάσης. Τώρα καταλαβαίνω γιατί
λεγότανε Καφέ Τσουράκι. "Ωστε πράγματι υπήρχε αυτό τό καφε-
νεδάκι.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Υπήρχε καί τό κουβεντιάζανε σ' όλη τήν 'Αθήνα, άφού τά βράδυ
πού δέν υπήρχαν παιδιά στό Πευκάκια, ούτε οί νοικοκυρές τής
γειτονιάς νά πλέκουν κάλτσες, τό καφενεδάκι αυτό έκανε χρυ-
σές δουλειές άπό τά έρωτικά ζευγάρια.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Αυτό τό φαντάζομαι. "Αν οί κεντρικοί όρδοι τής 'Αθήνας όπο-
φέρανε άπό Έλλειψη φωτισμού, φαντάζομαι τί σιοτάδι θα έπι-
κρατούσε σ' αυτήν τήν μακρινή γειτονιά. Γιατί όσο νά 'ναι,
στούς πρόποδες του Λυκαβητού καί μετά τό τέριμα τής όδοϋ
εζίνα, τό σιοτάδι θα ήτανε φηλαφητό καί συνεπώς κατάλληλο γιά
αίσθηματικά ραντεβουδάκια
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Η Καλλιρόδη παρρέν εζχε κάνει τό θαύμα της μέ τήν 'Εφημερίδα
τών Κυριών. Καί οί γυναίκες εζχαν άρχίσει νά ζυμνώνε. 'Ο
φεμινισμός έρχιζε ν' άνασαινή. Κι' αυτό τό βλέπομε παράλληλα
στήν ούτυρα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Εέρω τί έννοετες. Τότε, στό 1909, στην επιθεώρησι Παναθήναια
παρουσιάσθηκε τό πρώτο οκτωρινό νούμερο γιά τήν χειραφέτησι
τής γυναίκας. Τό σχετικό νούμερο, πού ήφησε έποχή, λεγότανε
'Η νέα γυναίκα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ακριβώς. Καί τό έπτελούσε τότε μέ άπίστευτη έπιτυχία ή μεγά-
λη ήθοποιός του έλληνικού θεάτρου, ή Μαρίκα Κοτοπούλη. Εήμερα
θα μας τό θυμίση ή ~~παλαιά~~ Κλε. τώ Δενάρδου...

ΔΕΗΑΡΑΟΥ (πὲ συνοδεία πιάνου)

κάτω τὰ βέλα
καὶ τὰ καπέλλα
καὶ τὰ κομπόν καὶ οἱ οὐρές καὶ τὰ φτερά,
δέν θέλω φοβότες,
πορσέδες - σοβότες,
καὶ δέν πετῶ σὲ πορβελλίτσας τὸν παρῆ.

Ρ ε φ ρ α ί ν

* Εγὼ εἶμαι ἡ Νέα Γυναίκα
ποῦ θά καπνίζω
καὶ θά ψηφίζω
ἐθεε μιά μας, ἀξίζει γιὰ δέκα
δέν δίνω γι' ἄντρες
ἕναν παρῆ !

2.

δέν θέλω τώρα
φιλιὰ καὶ δῶρα
δέν εἶμαι πιά παληοῦ καίρου νοικοκυρά.
πὲ ὑποσχέσεις,
ρουσφέτια, θέσεις
καὶ φῆφο θά 'χω καὶ τιμές καὶ τὸν παρῆ !

Ρεφραίν

* Εγὼ εἶμαι ἡ Νέα Γυναίκα
ποῦ θά ψηφίζω
καὶ θά καπνίζω
ἐθεε μιά μας ἀξίζει γιὰ δέκα
δέν δίνω γι' ἄντρες - ἕναν παρῆ !

3.

δέν θέλω χάντρες
κουμπιὰ καὶ ἄντρες
καὶ παραιτοῦμαι ἀπὸ τὸ νοικοκυριό
δέν θά γυρεύω
νά μαγειρεύω
καὶ εἰς τὸν ἄντρα μου θά κένω τὸ θεριό

Ρ ε φ ρ α ί ν

* Εγὼ εἶμαι ἡ Νέα Γυναίκα
ποῦ θά καπνίζω κ. τ. λ.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ πήγαμε και στο καφέ τσουράπι Δημητρη του άλλου θα με ξεναγή-
σης τώρα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ θα σε πάω Γιάννη μου στον πατρο γάτο.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ τ'έ ήτανε πάλι ο πατρος γάτος ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ναι και πιάσαμε τ'α καφενετα με το καφέ τσουράπι, ο πατρος γά-
τος ήτανε άλλο καφενετο, πιο σημαντικό από το πρώτο.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κι' έτσι λεγότανε ; πατρος γάτος ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ πατρος γάτος. Ναι μία τεράστια πινακίδα στην κόρτα του. Καφενετ-
ον ο πατρος γάτος. Βρισκότανε στην γωνία 'Ασκληπιου και 'Ακα-
δημίας, εκεί όπου σήμερα είναι - σε νέο κτίριο βέβαια -
ένα βιβλιοπωλειο. 'Ο πατρος γάτος είναι περιώνυμος, γιατί
ήτανε το πρώτο λογοτεχνικό καφενετο της 'Αθήνας, ύστερα
βέβαια από το περίφημο λογοτεχνικό καφενετο καφενετάκι των
στηλών του 'Ολυμπίου Διός, όπου μασούντουσαν οι παλαιότεροι
λογοτεχνες, ο Παράσχος, ο Ροζής, ο Προβελέγγιος, ο Σουρής
ο 'Αννίνος, ο Λάσκάρης και άλλοι. Στο νεώτερο λογοτεχνικό
καφενετο οι καλότες ήτανε νεώτεροι λογοτέχνες, όπως ο Κο-
στής Πελοπόδας, ο Γεράσιμος Σκαταλής, ο Πένιος Φιλήτας,
ο Πολυδρόμητος Ταγκόπουλος που είχε βγάλει τότε τον κοινό
λογοτεχνικό περιοδικό της εποχής, ο Εκπολιτών Παπαθιώτης
ο Πέτρος Χάρης και ένα σωρό άλλοι. 'Απ' όλους αυτούς ζουνε
σήμερα μόνον ο Γεράσιμος Σκαταλής και ο Πέτρος Χάρης...
και εγώ ;

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ πήγαίνες και σύ Δημήρη στον πατρο γάτο ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ πήγαίνα με'εγώ, νεαρός φοιτητής τότε και έκκολαπτόμενος στα
γράμματα. Σ' αυτό το καφενετο, δεν μπορούσαν να συγχάσουν
ένθρωποι λογικοί, αρά μονάχα λογοτέχνες που είχανε τ'α μυαλά
τους πάνω από το κεφάλι.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ θαντάζομαι τ'ε θα γινότανε εκεί μέσα. Συζητήσεις ανέλειωτες,
καυφίδες λογοτεχνικές, άπαγγελίες κοιμημάτων...

ΓΩΔΗΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ιδίως καυγάδες... 'Ιστορικοί καυγάδες που γινόντουσαν για φύλλου λά κήνημα και φτάνανε σε ρήσεις σοβαρές. Συμβαίνει έναν τέτοιο καυγά. Τόν είχε δημιουργήσει μ'ένα βλαχικό κείμενο ο μακαρίτης δημοσιογράφος κώστας θαλάιτης είς βάρος κάποιου ποιητού που δεν αναφέρω το όνομά του γιατί ζη άνομα. 'Ο ποιητής είχε εκδώσει μία ποιητική συλλογή και φυσικά γινόντανε συζητήσεις για τους στίχους που έβλεπε τους χαρακτηρισίζανε με λόγια κολακευτικά, κλήν του κώστα θαλάιτης που δεν μιλούσε καθόλου. "Όταν στο τέλος ο ποιητής έρωτήσε τόν θαλάιτης πως εύρισκε τους στίχους του, ο κώστας άποκρίθηκε : Τους στίχους σου τους διάβασα - τήν συλλογή τήν είδα. Είς δυστυχώς δεν μου 'φτασαν... χρειάστηκε να 'έφημερίδα... "Άτιμε... ούρλισσε ο ποιητής και άρπάζοντας ένα μαχαίρι που βρήκε κάπου πρόχειρο κυνηγάει τόν δημοσιογράφο να τόν σφάξει. Πέφτομε βλοι οί φίλοι στη μέση και ύστερα έπό μισή ώρα πίνανε βλοι μαζί κρασί στην ταβέρνα του Σιδέρη στην κεντρική 'Αγορά...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Όμως βλα αδέ, στο σύνολό τους τά ήτανε χαριτωμένα έπεισοδία μιας κωμικής καλλιτεχνικής ζωής. Είς ένεινο που τά ήθελα να μάθω είναι : Γιατί δόθηκε τέτοιο όνομα στο κωμικό ; Καθώς γάτος... Γιατί :

ΓΩΔΗΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Από μέμηση άσφαλώς. 'Υπήρχε στο παρίσι τότε ένα περίφημο κωμικό : Σά νουάρ, που σημαίνει : Καθώς γάτος. Γερμανοί άρτίστες του κωμικού αυτού είχανε κάνει μία περιοδεία στο έξω-τερινό και είχανε περάσει να 'έπο τήν 'Αθήνα όπου είχανε τόση έπιτυχία ώστε ο καθώς γάτος έγινε και νόμμορο στις έπιθεωρήσεις, ένα χαριτωμένο νόμμορο

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Και, τό ξέρω. "Ένα πολύ νόστιμο τραγουδάκι που τά μιας τό θυμίσω τώρα ή κλειώ.

ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου)

μή σ'ε ζυνοφανή
 ἔν βγοῦμε στήν σιηνή
 μονάχα μέ τό καλεσόν,
 εἶναι ἡ γαμπα μας γυμνή
 ἔλλά τό κόδι μας κομφόν.

Πεσιέ, μεντάμ κορντόν
 μά μέ ζυκόν κορντόν
 λέει καθεῖς ὅ τι μπορεῖ
 κι' αὐτά ποῦ λέω ἔδῃ
 κι' ἔνετ τά τραγουδῃ
 στό Σά κουάρ εἰς τό παρί

Τραλαλά - τραλαλά

τραλαλά - τραλαλά κ.τ.λ.

Ἐγώ ἔμαι ὁ μαῦρος γάτος
 ἀδιαντροπιέ γεμάτος
 τά λέω καθαρά - τραλαρά-τραλαρά...
 Στο τέλος βγίζω ὀίσκο
 καί παίρνω ὅ τι βρίζω
 τοῦ ὀίσκου τόν παρῆ

τραλαρά - τραλαρά- τραλαρά-τραλαρά 1

2.

χωρίς καμμιά ντροπή
 κοδίνες μας θά πῃ
 τά λόγια του τά παρδαλά
 ὄέν λέγεται παρεντροπή
 κανέννας ἔτσι ἄν μιλή.
 Ἄέν λέγεται καιό
 ὅ τι εἶναι φυσικό
 καί οὔτε ἄτιμοτικό
 καί στό παρῆ εἶνετ
 τά λέμε φανερά
 τά λόγια αὐτά τά κονηρά
 τραλαρά - τραλαρά - τραλαρά κ.τ.λ.

Ἐγώ ἔμαι ὁ μαῦρος γάτος
 ἀδιαντροπιέ γεμάτος
 τά λέω καθαρά,
 καί τά λοιπά καί τά λοιπά (ὡς ἄνω)

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Πήγαμε λοιπόν στο ~~καφέ~~ καφέ τσουράπι, εβδαμε και λογοτεχνικό καυγαδάκι στον Ναυρο γάτο... που θα πάμε τώρα Δημήτρη !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κάνουμε έναν " ερίκατο στον νέο δρόμο !

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Δέν ξέρω κανέναν ν έ σ ό ρ ό μ ο . Ποθ κέφτει αυτός ό νέος δρόμος !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πρώτα πρώτα δέν κέφτει . Εβναι ζαιος δρόμος και πολύ μεγάλος μάλλιστα . Σήμερα έχει βνομα . Τότε δέν εβχε και λεγότανε έτσι για κάμποσα χρόνια : Πέος δρόμος . " Εβρεπε νά γίνη δήμαρχος στην ' Αθήνα ό εκύρος περκούρης για νά δώση στον νέο δρόμο ένα βνομα ...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Δημήτρη πάς νά με σιάσης . Τί βνομα έπηρε αυτός ό νέος δρόμος
ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Λεωφόρος ' Αλεξάνδρας Γιάγκο . Εβχε ~~δωσαν~~ πεδάνει ή βασιλοπούλα ' Αλεξάνδρα σέ ηλικία εβκοσι έτην . Οι δθηναίοι τήν κλάψανε πραγματικά και ό δήμαρχος βρηκε τήν εύκαιρία νά βαφτίση τον Πέο δρόμο σέ λεωφόρο ' Αλεξάνδρας .

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Πά υπήρχαν τότε σκίτια σ' αυτόν τον νέο δρόμο !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν υπήρχαν ούτε πεζοδρόμια . " Ητανε ένας πλατύς δρόμος που έρχιζε ...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Ξέρω , από τήν δούν πατησίων δωος και σήμερα .

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βλέπεις ότι δέν ξέρεις ! " Βνειτ που σήμερα διασταυρώνεται ή πατησίων μέ τήν λεωφόρο ' Αλεξάνδρας , ήτανε ένα τεράστιο περιτειγισμένο οικόπεδο , μά μάντρα νά πούμε μέ μά τεράστια κενανίδα : Πανελλήνιο Γυμναστήριο !

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τί λές ! " Βνειτ λοιπόν ήτανε τό Πανελλήνιο Γυμναστήριο !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ " Βνειτ . Εβχε μέσα μονόζυγα , δίζυγα , κρεμαστές σιάλες , βργανα σουηδικής γυμναστικής , στίβο μέ κάρβουνο για τούς δρόμους , βημα μέ έμμο για τό πήδημα , αβδουσα ειβασκίας και τσουινίδες

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τί εβπες πός εβχε ! Τσουινίδες !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τσουκνίδες δὲν θά πῃ τίποτα. Δάσος ἀπὸ τσουκνίδες ὄπῃρχε πίσω ἀπὸ τὸ Πανελλήνιο Γυμναστήριο. καὶ ἀπέναντι ἀπὸ τὴν εἴσοδο τοῦ γυμναστηρίου, ἐπὶ τῆς ματησίων, ἔκει ἔκου σήμερα εἶναι ἡ ὁδὸς Αἰνεῖνος, ἕλλο δάσος ἀπὸ τσουκνίδες, ἀληθινὴ ἀδιάρατη ζουγκλα.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τὴ λὲς βρὲ Δημήτρη ! Πέσο' τὴν Ἰθάκη ἦτανε ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πέσο' τὴν Ἰθάκη, μάλιστα. Κι' ὅμως ἔκει, στὸν νέο δρόμο πηγαίνανε γιὰ περίπατο οἱ Ἰθακῆες καὶ οἱ Ἰθακῆες, κομφοτάτες μὲ τὴν λυγερὴ μέση καὶ τὰ μπουφάν πλισέ μανίμια. Πρὸστά στὸ στήθος τους προεμότανε μιὰ χρυσοῦ ἀλυσσοῦδίτσα μὲ τὸ ἀπαραίτητο ρολογάκι, ἐνὸς τὰ παιδιὰ τρέχανε ἐπάνω κάτω μὲ τὰ παύσια τους... γιατί τὸ μόνο παιγνίδι τότε γιὰ τὸν περίπατο ἦτανε τὸ στεφάνι.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τὸ στεφάνι... καὶ τώρα θά σέ καταπλήξω κι' ἐγὼ Δημήτρη πού θά σοῦ πῶ ἕνα τετραστίχο τοῦ Ἰωάννου Πολέμη γιὰ τίς Ἰθακῆες.

Πέχρι δεκαπέντε χρόνων, τρέχει πάντα μὲ στεφάνι
πού ἔναι ἡ χαρὰ ἡ μόνη τῆς μικρῆς τῆς μορφονιάς
κι' ὅστερ' ἀπὸ τὰ δεκάξη καὶ χωρὶς καιρὸ νά χάνη
κυνηγεῖ στεφάνι γάμου μὲ λουλούδια λεμονιάς !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πιρῆβο Γιάννη. Δὲ βεβαιώνω ὅτι μάνω κατάκλητος. Ὅμως μιὰ καὶ μιλοῦσαμε κρίν ἀπὸ λίγο γιὰ τραγουδιὰ ἐπιθεωρήσεως τῆς καλῆς ἐποχῆς, πρέπει νά θυμηθοῦμε καὶ τὴν Γαῖσσα. Ἐνας ξένος θάσος ἀπερέντιος εἶχε παίξει στὴν Ἰθάκη τὴν ἐγγλέζικη ἀπερέντια Γαῖσσα α. Οὐσιαστικὰ τὸ χαριτωμένο τραγουδιὸ τῆς Γαῖσσας μῆκε ἀμέσως στὴν ἐπιθεωρήσει μὲ ἕλλους στίχους βέβαια.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τὸ ξέρω. Κι' εὐτυχῶς τὸ ξέρει καὶ ἡ Κλειώ πού θά πῶς τὸ πῆ.

ΔΕΝΑΡΑΟΥ

(Πρὸ συνοδεία πιάτου)

Πέσο' τίς Γαῖσσες εἴμ' ἐγὼ ἡ εἰκουσθὴ
στὸν χορὸ καὶ στὸ τραγουδιὸ θαυμαστὴ
ὄσες χάρες κι' ἔν ζητήσεως
μοῦ τίς ἔδωσεν ἡ φύσις
κι' εἶμαι πρόθυμη, γλυκειὰ καὶ γελαστή

"Έχω χάρες που τρελλάζουν και μεθούν
 μία φορά όσοι με βλέπουν με ποθούν,
 ή φωτιά που με φλογίζει
 στην ματιά μου καθρεφτίζει
 κι'όλοι γύρω μου ένα βλ'μμα μου ζητούν.

Τούν Κίνα - Τούν Κίνα

Τούν Τούν Κίνα Κίνα

Παγκασάι, Γινοχάμα, Χαγνοδάτι, Γιό !

2.

Κόει γκέβουσα έχει τόσα νά σου πή
 και δέν νοιάζει και στά χέδια της ντροπή
 σήγαλιάζει, σε φιλάει
 τραγουδάει και γελάει
 κι'έτσι βρίσκεις στην αγάπη προκοπή !

πό πό πό, τί γιαπωνέζικα φιλιέ
 ένα τσάι, μία δρόθερμη αγναλιά
 κι'έρ χεται ή κόουε μία μας
 με πολλά χρυσάνθεμα μας
 ένω γύρω κελαϊδοθυε τά πουλιέ !

Τούν Κίν - Τούν Κίνα

Τούν Τούν Κίνα Κίνα

Παγκασάι, Γινοχάμα, Χαγνοδάτι, Γιό !

3.

Κι'έν τυχόν καμιά φορά την βαρεθής
 κι'έν δέν θές νά της τό πής, μήν φοβηθής
 φεύγει με χαρά μεγάλη
 και σου στέλνει κάποιαν έλλη
 που αρχίζει όσα άδεια κι'έν ποθής...

Κι'έν ζανά έπιθυμήσης άλλαγή
 κόουε μία μας νά 'ρου άμέσως δέν άργει
 θα 'ρου τρίτη και τετάρτη
 και καμιά δέν θα 'ναι σιάρτη
 και σου δείχνουν έδια αγάπη και στοργή...

Τούν Κίνα - Τούν Κίνα...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

~~ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ~~ ~~ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ~~ ~~ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ~~ ~~ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ~~ ~~ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ~~
~~ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ~~ ~~ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ~~ ~~ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ~~ ~~ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ~~ ~~ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ~~
~~ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ~~

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Ήτανε καθιερωμένο σύστημα τότε, νά παίρνουν οί συγγραφείς τῶν ἐπιθεωρήσεων ἕνα ξένο τραγοῦδι καί νά τοῦ ἀλλάξουν τά λόγια κάνοντας μιὰ ὀρθην παρωδία. Αὐτό τό σύστημα ὅμως, εἶχε μιὰ ὀφέλεια, ὅπως πιστεύω. Τήν ἐποχή ἐκεῖνη καὶ ὅν εἶχε γίνει γνωστή στήν Ἀθήνα ἡ ὀπερέττα, γινόντουσαν τά μοτίβα γνωστά ἀπό τίς παρωδίες καί τά νούμερα τῶν ἐπιθεωρήσεων. Κι' ἔτσι τό αὐτί τοῦ ἀθηναίου, ζέφευγε ἀπό τοῦς ἀμανέδες καί συνήθιζε τήν εὐρωπαϊκῆ ἑλαφρά μουσική. Καί μιὰ δεύτερη ὀφέλεια ἀπείρως σπουδαιότερη : Αὐτό τό σύστημα τῆς προσαρμογῆς ἑλληνικῶν στίχων σέ μοτίβα εὐρωπαϊκά, ἦτανε μιὰ προπαίδεια τοῦ λαοῦ, μιὰ προκίνησί του γιά τό ἑλληνικό τραγοῦδι καὶ ἐπεβλήθη ἀργότερα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Μάλιστα. Βρίσκω τήν θεωρία σου πολύ σωστή. Γιά νά περάσωμε ἀπό τήν καταθλιπτική κεντάδα καί τῶν μακρόσυρτο ἀνατολίτικο ἀμανέ στό σύγχρονο ~~εὐρωπαϊκό~~ ἑξευρωπαϊσμένο τραγοῦδι, χρειαζότανε μιὰ προπαίδεια ὅπως τήν χαρακτηρίσεις. Κι' αὐτή ἡ προπαίδεια ἦτανε τά ξένα μοτίβα καὶ γινόντουσαν ἀγαπητά, διότι ἐπαιρναν στίχους ἀγαπητούς, ἐπαιρναν στίχ ὅς γιά θέματα καὶ τά ἤξερε καί τά ~~κατα~~ κατεῖχε ὁ κόσμος.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Κι' ἔχομε ἕνα κλασσικό παράδειγμα γι' αὐτό. Λίγο καιρό πρὶν ἀναφέραμε ἕνα σμυρνέζικο τραγοῦδι, τήν Σμυρνησοῦλα. Αὐτό τό τραγοῦδι ἦτανε ἰταλικό, ναπολιτάνικο. Στήν Σμύρνη τοῦ κολλήσανε ἕλλους στίχους καί στήν Ἀθήνα, ἐγινε γνωστό πάλι μέ ἕλλους στίχους, σάν τραγοῦδι τῆς δικαιοσύνης.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Βέβαια. Εἶχε ἀρχίσει ἀπό τότε, ἐδῶ κι' ἐβδομήντα χρόνια μιὰ ἀτέλειωτη συζήτηση στόν τύπο, γιά τό δικαστικό Μέγαρο. Ἐδῶ κι' ἐβδομήντα χρόνια συζητεῖται πού θ' ἀνεγερῶν τό δικαστικό Μέγαρο. Καί στίς ἐπιθεωρήσεις σατυρίζανε αὐτό τό ζήτημα.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

τό ζέρω. παρουσιαζότανε ή δικαιοσύνη βασιγῆ καί άνάκτηρ
 κι' έλεγε τό τραγούδι πού θά μπε θυμίσῃ τώρα ή κλειώ :

ΔΕΝΑΡΑΟΥ

(Μέ συνοδεία κλένου) Μέ τήν ζυγαριά σπασμένη
 καί μέ ζύγια έλλιπη
 πώς νά ζήσω ή καημένη
 πώς νά κάνω προκοπή.
 Συμφορά, έλεηστε χριστιανοί
 εἶμαι μὲ - εἶμαι μόνη κι' ὄρφανή.

Κόσμο άκούω καί κόσμο δέν βλέπω
 μέσ' τό σκοτάδι, παραπατώ
 καί ἄν κανέναν στήν τύχη πιάσω
 μὲ φεύγει πάλι καί τόν ζητώ !

2.

Νά δπάρχουν κἀποια φημαι
 καί πιστέψ' τε το κι' αὐτό
 πώς άνάκτηρ ἔν εἶμαι
 σύντομα θά γιατρευτώ.

'Ελεη - 'Ελεηστε χριστιανοί
 θέλω στέ - θέλω στέγη άληθινή.

Κόσμο άκούω καί κόσμο δέν βλέπω
 μέσ' τό σκοτάδι, παραπατώ
 καί ἄν κανέναν στήν τύχη πιάσω
 μὲ φεύγει πάλι καί τόν ζητώ !

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Καί νά τό άποτελέσμα. Μέσα σ' αὐτά τέ ζένα ἄμοτίβα, μέσα σ' αὐτές
 τίς ίταλικές ή παρισιάνικες ή βιεννέζικες μελωδίες, άρχίζουν
 σιγά σιγά νά φαίνονται καί τό έλληνικά τραγούδια. θά ήθελα
 ὅμως νά γινότανε γνωστό ποιός ήτανε ὁ συνθέτης πού έκανε τήν
 άρχή.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Νομίζω πώς κρέπει νά δώσωμε τό προβάδισμα στόν Διονύσιο Λαυ-
 ράγμα . Αὐτός ὁ άλησμόνητος συνθέτης καί πρωτεργάτης τοῦ έλ-
 ληνου μελοδράματος έγραφε καί τραγούδια ~~κατασκευασμένα~~ σε πα-
 λῆς επιθεωρήσεις. Κι' ένα άπ' αὐτά τό περίφημο : Τσίου τσίου
 θά μπε τό θυμίσῃ τώρα ή κλειώ Δενάρου :

ΔΕΝΑΡΑΟΥ (Μέλιονο)

θέλεις νά γίνωμε ταῖρι
θέλεις νά ζοῦμε μαζί,
ὅπως κἀνε περιστέρι
μέ τό ταῖρι του ζῆ ;
θέλεις νά πῶμε στό πᾶντε
ἀπού 'χει ὁμορφιά περισή
κι 'εἶναι φιδόρε ντέ λεβόντε
κι 'εἶναι πῶγια νησί !

θέλω κι 'εγώ Μικολέττο
ἀφού πολὺ μ'ἀγαπᾷς
ὅμως πρέπει, γνῶριζέ 'το
νά τό μάθῃ ὁ μπαμπᾶς.

Καί νύχτα σάν πουλάκια - μέ γέλια καί φιλιᾶ
ταῖου ταῖου ταῖου ταῖου
σ'ἀγάπης φωνῆ
καί τότε σάσα σάν πουλάκια
μέ γέλια καί φιλιᾶ
θά τρώμε μαντολάτο - σ'ἀγάπης φωνῆ !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ήτανε ἕνα νοῦμερο πού ἐσατόριζε τότε τίς ἐρωτικές ἀπαγωγές
πού εἶχανε γίνει πληγή γιά τήν Ἀθήνα. Κάθε μέρα οἱ ἐφημε-
ρίδες ἀναφέρανε καί οὐδ' ἦ τραῖς ἐρωτικές ἀπαγωγές πού ὤφει-
λοντο στόν συζουαλικό ὀποσιτισμό τοῦ ἄρρενος. Ὅμως γιά τό
ζήτημα τῶν αἰσθηματικῶν ἀπαγωγῶν πρέπει ν'ἀσχοληθοῦμε μιά
ἄλλη φορᾶ...

Γ. ΑΝΝΙΔΗΣ Ἀσφαλῶς, γιατί σήμερα ἡ ὄρα μας πέρασε καί πρέπει νά δια-
κρίνωμε. Ἐρεβουᾶρ λοιπόν ἀμῆκη γιά τήν ἑλλη Κυριακή

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ τήν ἑθια πάλι ὄρα.